

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Trende smukke Sange.

Den Første:
Smilende Haab etc.

Den Anden:
Bianca! for sidste gängen etc.

Den Tredie:
**Du lille D, paa Havets
blanke Bove etc.**

Tromsø. u. a.
Paa M. Urdals Forlag,
trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

V box 19:554

1. Smilende Haab! Du elste Barn som fører
Haa Sefyrvinger, bist i fjerne Sky;
Som naar i Nattens Mørke Hjertet bærer,
Guldt tender atter Glædens Morgengry.
2. Se Barnets Glæde jankler i dit Die;
Men af, dets Smil ustadigt er og kort,
Sjont af en Engel ledet fra det Høie,
Vakler din Gang, og du flyer atter bort.
3. Og dog den Svage evig dig tilbeder,
Dg du alene er hans sande Ven;
Du er hans Trøst, din Fakkels Nutmet spreder;
Han vandrer Livets Blomstervei igjen.
4. D, sig da ned, du rosenklædte Engel,
D, kom og klyng' dig ventlig til mit Bryst
Bortvist min Kummer med din Myrtebestengel
Dg fyld igjen min Sjæl med salig Lyst.
5. D, skal du da end atter fra mig vige,
Skal atter Nattens Mørke farve mig,
Da skal Grindring gjennem Taarer sige:
„Jeg var dog engang glad og lykkelig“.
6. Sig: Afleds-Taare, er du da den sidste,
Hvi bærer taus i Diet du endnu;
Nu har jeg intet Jordisf mer at miste,
Kun stille Bemodstaare dig endnu.
7. Vi stilles ad, jeg maa alene vandre
Min Fremtidshanes kummerfulde Sti,
Vi stilles evig, evig fra hverandre,
Trolose Haab, du svandt, du er forbi.

Bianca! for sidste gangen
Hør du min Zitar, hør!
.: Sorgen forstummar Sängen,
Sängerens af kärlek dor. .:.

2.

Lyöna til bymens drömmar,
Amors serklänta byst.
.: Hlora du snart serglömmar
Bed din Afsendos byst. .:.

3.

Trogen som detta Hjärta;
Trogen og lika ömt,
.: Trogen i nöd og smärta;
Trogen men esven glömt. .:.

4.

Glicka din tro er bruten,
Den, du mig engång svor;
.: Säq! hvem har uplöst knuten.
Snart jag i Graven bor. .:.

3.

Hvarför så blef på vinden?
Blomstrande var' de nys.
.: Kall blåser astonvinden,
Kall blir' mit afledslys. .:.

6.

Bianca! jag dig förläter,
Kvällen er mörk kall;
.: Mig ser du aldrig åter,
Hjärtat er fullt af qual. .:.

